

KAMERA SE Približava

— Dosta si ti toga dobio... Tih gadosti... Ko zna zašto... Čak i ja... Ali ja sam našla bolje... Čuo si o tome, zar ne?... Bolje u svakom smislu... Mekše... Snažnije... Nežnije... Lepše... Manje prljavo... Časno... Verno... Zdrava duha... Da, ja sam našla izlaz... Manje-više... Ne kao drugi...

KAMERA SE Približava

— Drugi... Znaš šta hoću da kažem?... Reci, Džo... Zelena... Uska... Uvek bleđa... Bledih očiju... Iz duše svetlost... Da se poslužim tvojim izrazom... Način na koji su se otvarale kasnije... Jedinствен... U tvom iskustvu... Znaš na šta mislim?... Reci, Džo... To je bila ljubav... Sutra sreća... Gurajući je u njen kaput od kamilje kože... Velika dugmeta od roga koje nije mogla da zakopča... Karta u tvome džepu za jutarnji let... Dobro je prošla, zar ne?... Pod ledinu... Nego kako... Od prvog udara... Odmah se povuče... Nema više straha od ogovaranja...

KAMERA SE Približava

— Ne znaš šta se desilo... Ništa nije rekla... Samo oglaš... Sirotica, prerano nestala... Device-sveti-molite-dušiodmor... Da ti ispričam?... Ne zanima te... E, baš hoću... Sitnica prema ostalom... To je ono, Džo... Uvek oštro... Nije vreme za uzmicanje... Kada si se već skoro predao... Prestaću... Zadnji put... Sem ako te tvoja upišulja voli... I to ćeš najzad biti ti... Taj stari dim bez vatre... Sve dok je potrebno... Da trovanje prestane... Zatim tebi draga tišina... Puna glava... Da sve kruniše... I da okonča... Ljubav nad ljubavima... Jedne prljave zimske noći... „Tane, na nas je red”...

KAMERA SE Približava

— Čuj... Blaga letnja noć... Sve počiva... Ona ne... Sedi na svome krevetu... Ah, znala vas je one božanske noći... Na mesto svog odela podsuknja od lavande... Ti znaš koja... Mek šum mora kroz otvoren prozor... Ustaje najzad i iskrada se napolje... Takva kakva je... Mesec... Vrbena... Silazi kroz vrt i ispod prorova... Po algama vidi da nadolazi plima... Silazi do obale i leže licem u vodi... Ukratko, to ne ide... Diže se najzad sasvim mokra i penje se prema kući... Izvlači Gillette... Manka, koju si joj ti preporučio za suvišne malje... Ponovo silazi kroz vrt i ispod pronova... Vadi oštricu i leže u vodu postraniče... Još jednom, opet ne ide... Sećaš se koliko se plašila bola... Zavija vene krpom istrgrutom iz podsuknje... Ustaje ponovo i penje se prema kući... Mokra svila prilepljena joj za kožu... Sve to opet zbog tebe, Džo?... Reci, Džo... Uzima pilule... Ponovo silazi kroz vrt i ispod prorova... Guta ih u hodu... Sablasni čas... Mesec zalazi za goru... Žal tone u mrak... Titra srebrna površina... Ona zastaje i gleda... Zatim se upućuje pećinama... Zamisli taj trenutak... Šta se zbiva u njenoj glavi... Da to učini... Zamisli... Vukući noge kroz vodu kao derište... Guta još u hodu... Da nastavim?... Reci, Džo... Leže najzad licem metar od vode... Ovog puta setila se svega... Guta zadnje... To je bila ljubav... Izdubljuje u kamenu mali ležaj za svoje lice... Zelena... Uska... Uvek bleđa... Bledih očiju... Izraz koje su one imale pre... Način na koji su se otvarale posle... Iz duše svetlost... Baš tvoje reči, zar ne?... Reci, Džo...

GLAS SLABI DO JEDVA ČUJNOG, IZUZEV REČENICA KURZIVOM MALO VIŠE NAGLAŠENIH.

— To je priča... Čuo si je... Nejasnija... Sada zamišljaj... Zamišljaj... Licem u kamenu... Usne na kamenu... Kamenu... Džo, na obali... Žal u tami... Džo, Džo... Nikakav zvuk... Za kamenje... Kamenje... Reci, Džo, niko te ne čuje... Reci, Džo, to otvara usne... Usne... Zamisli ruke... Zamisli... Smotane na kamenu... Kamenu... Zamisli oči... Oči... Svetlost duše... Mesec juni... Kakva divna godina... Dvojke... U kamenju... Ruke... Do odlaska... Zamisli ruke... Zamisli... Šta to igraju... U kamenju... Kamenju...

SLIKA NESTAJE, GLAS KAO I RANIJE:

— Šta miluju... Do odlaska... To je ljubav... To je bila ljubav... Zar ne, Džo... Reci, Džo... Ne misliš tako... Pored nas... Pored njega... Reci, Džo... Reci, Džo...

KRAJ SLIKE I GLASA

Prevela: Miroslava JOVANOVIĆ

JUHÁSZ FERENC

ZLATO

Zena se igra sa pundom retke kose, zatim se glasno nasmeje, u njine otvorene, prljave ručice kašike i hleb daje. Brojni suhonjavi vratovi, kao nad vodu ruže nad vrelim tanjirima se nadnose, u mirisima kupaju crvene vratove.

I dok u ovoj magli njine oči kao zvezde, kao posebni svetovi sjaje, dole u supi zlatni kolutovi plove.

CVET TIŠINE

Tišina je procvetala s velikim žilama lista tuga ne vrišti ne vrišti ne slamaj me sa tvojim očima ne raspinji me da jaučem sa živim plačnim meso organi mi se suše smrt me prekriva plavim

Živci mi se pružaju u vlažnu prazninu kao kraci omotavaju se oko zvezda-ribica opija ih vrela sluzavo sam zeleno oko želje mi se pale obrće podigne me iz dubina oslobodi maske ravnoduš-

čuo sam kako jedan jelen peva odlutajmo u te tamo je drveće nemosti vitko a lišće satkano od tamo se klati rogovlje srne i cvetaju crvene ptice srce mi iz tvoga srca niče na mesečini se otvara

STARCI

Otac mi pljuje krv i osmehuje se, tugu ne poznaje, pluća mu kamena prašina izjela. Mati liči na jesenje sušone.

Sede na klupi, starci, dva uvela cveta ruže. Kao na nekoj zvezdi, na vrcavoj svetlosti sede.

Ferenc Juhasz predstavlja jednu od najznačajnijih ličnosti savremene mađarske poezije. Rođen je 1928. godine u Baji. Posle teškog delinjsva upisuje se na studije i radi kao lektor. Njegova poezija je kod čitalačke publike i kritičara postigla velik uspeh i veoma mlad dobija najvišu književnu nagradu Košut. Posle ovih prvih, lakih i prividnih uspeha F. Juhasz je krenuo novim, u mađarskoj poeziji još neispitanim putevima i izazvao čitavu buru komentara. Naročitu pažnju privukle su njegove poeme „Porodica Santa”, „Moj otac”, „Kraljević koji je želeo da postane besmrtn”, „Bludna država”, i druge. Naročito zanimljiva po strukturi i kazivanju je prvo navedena poema u kojoj pesnik peva o jednoj seljačkoj porodici i daje nešto idealiziranju sliku uzdizanja seljaštva: radosti zbog oslobađanja zemlje, agrarne reforme, žetve. Ferenc Juhasz je u svojim pesmama izgradio svoj osobeni svet koji ne izaziva samo iznenađenja i priviđenja, već predstavlja realnu sliku svega onoga što nas okružuje.